

κατατιθέναι 1. 'Ορίζω/θεσπίζω, define/establish, Παρμενίδης 8.39-53 ὅσσα βροτοὶ κατέθεντο πεποιθότες εἶναι ἀληθῆ... μορφὰς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὀνομάζειν 19.3 τοῖς δ' ὄνομ' ἄνθρωποι κατέθεντ' ἐπίσημον ἑκάστω 2. Μετριοφρονῶ, be modest, Δημόκριτος 3.5 τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα χρῆ... τοσαύτην ἔχειν φυλακὴν, ὥστε καὶ τῆς τύχης ἐπιβαλλούσης καὶ ἐς τὸ πλεόν ὑπηγεομένης τῷ δοκεῖν, κατατίθεσθαι, καὶ μὴ πλέω προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν.

κατατρίβεσθαι. Κατατρίβομαι/παθαίνω ἀλλοίωση μὲ τὴν τριβή, undergo change, Μέλισσος 8(3) δοκεῖ δὲ ἡμῖν ... ὃ τε σίδηρος σκληρὸς ἐὼν τῷ δακτύλῳ κατατρίβεσθαι ὁμοιρέων, καὶ χρυσὸς καὶ λίθος καὶ ἄλλο ὅ,τι ἰσχυρὸν δοκεῖ εἶναι πᾶν.

καταφθείρειν (συνών. διαφθείρειν, καταφθινύθειν). Καταστρέφω, destroy, Δημόκριτος 159.5 τὰ μὲν ἀπώλεσε τοῦ σώματος ταῖς ἀμελείαις καὶ ἐξέλυσε ταῖς μέθαις, τὰ δὲ κατέφθειρε καὶ διέσπασε ταῖς φιληδονίαις. Πρβλ. διασπᾶν, ἀπολλύναι, ἐκλύειν.

καταφθίεσθαι. Χάνομαι/πεθαίνω, be lost/die, Ἐμπεδοκλῆς 111.9 ἄξεις δ' ἐξ 'Αῖδαο καταφθιμένον μένος ἀνδρός.

καταφθινύθειν (συνών. καταφθείρειν). Καταστρέφω/ἐρημώνω, destroy/lay waste, Ἐμπεδοκλῆς 111.4 παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος οἷ τ' ἐπὶ γαῖαν ὀρνύμενοι πνοιαῖσι καταφθινύθουσιν ἀρούρας.

καταφύγιον. Καταφύγιο/καταφυγή, refuge/recourse, Δημόκριτος 180 ἡ παιδεία εὐτυχοῦσι μὲν ἐστὶ κόσμος, ἀτυχοῦσι δὲ καταφύγιον.

καταψηφίζειν. Καταδικάζω, condemn, Δημόκριτος 159.3 εἰ ... αὐτὸς γένοιτο τοῦ ἐγκλήματος δι(καστής), ἡδέως ἂν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς 262.2 καὶ οἱ φυγῆς ἄξια ἔρδουσιν ἢ δεσμῶν, ἢ θωῆς ἄξιοι, καταψηφιστέον καὶ μὴ ἀπολύειν.

κατέδειν. Βλ. ἔδειν.